

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1998

Julkaistu Helsingissä 1 päivänä kesäkuuta 1998

N:o 356—366

SISÄLLYS

N:o		Sivu
356	Laki varainsiirtoverolain 3 ja 15 §:n muuttamisesta	1167
357	Laki työsopimuslain muuttamisesta	1169
358	Asetus yleisestä oikeusavusta ja maksuttomasta oikeudenkäynnistä	1172
359	Asetus yleisen oikeusavun ja maksuttoman oikeudenkäynnin palkkioperusteista	1176
360	Asetus yleisestä oikeusaputoiminnasta Ahvenanmaan maakunnassa annetun asetuksen kumoamisesta	1179
361	Asetus valtion virkamiesten työaika-asetuksen 1 §:n muuttamisesta	1180
362	Asetus jalometallituotteista annetun asetuksen muuttamisesta	1181
363	Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös jalometallituotteista annetun kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen muuttamisesta	1184
364	Eduskunnan päätös eduskunnan kanslian ohjesäännön muuttamisesta	1186
365	Sosiaali- ja terveysministeriön päätös haitallisiksi tunnetuista pitoisuuksista	1187
366	Valtiovarainministeriön päätös ilmoittamisvelvollisuudesta annetun päätöksen muuttamisesta ..	1188

N:o 356

Laki

varainsiirtoverolain 3 ja 15 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä toukokuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 29 päivänä marraskuuta 1996 annetun varainsiirtoverolain (931/1996) 15 §:n 5 momentti sekä

lisätään 3 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

3 §

*Kansainväliseen sopimukseen perustuva
verovapaus*

ranomaiselle lainhuutoa tai kirjaamista haettaessa ja osakkeiden luovutusta koskeva todistus Uudenmaan verovirastolle.

15 §

Veron kohde ja verovelvollinen

Veroa ei ole suoritettava, jos luovutuksen-saajana on Euroopan yhteisöjen Suomessa sijaitseva toimielin ja omaisuus on hankittu toimielimen viralliseen käyttöön. Verovapauden edellytyksenä on Euroopan yhteisöjen toimivaltaisen toimielimen antama todistus siitä, että luovutus tapahtuu edellä mainittuun tarkoitukseen. Kiinteistön luovutusta koskeva todistus on esitettävä kirjaamisvi-

Veroa ei ole suoritettava:

1) myytäessä tai vaihdettaessa pörssi-arvopapereita tai markkina-arvopapereita arvopaperipörssissä arvopaperimarkkinalain (495/1989) 1 luvun 3 §:ssä tarkoitetussa julkisessa kaupassa;

HE 31/1998
VaVM 6/1998
EV 36/1998

2) luovutuksesta, joka tapahtuu kaupan käynnistä vakioituilla optioilla ja termineillä annetun lain (772/1988) 1 luvun 3 §:ssä tarkoitetussa optioyhteisössä vakioitun johdannaissopimuksen perusteella; eikä

3) elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (360/1968) 6 §:n 6 momentissa tarkoitettua arvopaperikeskuksessa selvitettävän arvopaperin lainaussopimuksen täyttämiseksi tehdystä arvopaperin luovutuksesta, jos arvopaperit palautetaan alkuperäiselle omista-

jalle 10 sellaisen päivän kuluessa, joina arvopaperikeskuksessa järjestetään selvitystointia.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1998.

Lain 15 §:n 5 momentin 3 kohtaa sovelletaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen tehdyn sopimuksen perusteella tapahtuvaan luovutukseen.

Helsingissä 29 päivänä toukokuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

N:o 357

Laki**työsopimuslain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä toukokuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 30 päivänä huhtikuuta 1970 annetun työsopimuslain (320/1970) 34 ja 34 a—34 h §, sellaisina kuin ne ovat, 34 § laeissa 30/1985, 640 ja 1190/1990 ja 824/1994, 34 a ja 34 b § mainituissa laeissa 30/1985 ja 640/1990, 34 c § ja 34 e—34 g § laissa 284/1988, 34 d § viimeksi mainitussa laissa ja mainitussa laissa 640/1990 sekä 34 h § mainitussa laissa 1190/1990, sekä

lisätään lakiin uusi 2 a luku seuraavasti:

2 a luku

Perhevapaat

35 a §

Äitiys-, erityisäitiys-, isyys- ja vanhempainvapaa

Työntekijällä on oikeus saada vapaaksi työstä sairausvakuutuslaissa (364/1963) tarkoitetut äitiys-, erityisäitiys-, isyys- ja vanhempainrahakaudet.

Äitiys- ja isyysvapaasta on ilmoitettava työnantajalle viimeistään kaksi kuukautta ennen vapaan aiottua alkamista. Työntekijä saa kuitenkin varhentaa äitiysvapaan sekä muuttaa synnytyksen yhteydessä pidettäväksi aiotun isyysvapaan ajankohdan, jos se on tarpeen lapsen syntymän tai lapsen, äidin tai isän terveydentilan vuoksi. Näistä muutoksista on ilmoitettava työnantajalle niin pian kuin mahdollista. Muutoin työntekijä saa perustellusta syystä muuttaa aiemmin ilmoittamansa vapaan ajankohdan kuukauden ilmoitusaikaa noudattaen.

Työntekijällä on oikeus pitää vanhempainvapaa enintään kahdessa osassa, joiden tulee olla vähintään 12 arkipäivän pituisia. Vanhempainvapaan pitämisestä ja sen pituudesta on ilmoitettava työnantajalle viimeistään kaksi kuukautta ennen vapaan alkamista.

Työntekijä saa perustellusta syystä muuttaa vapaan ajankohdan vähintään kuukauden ilmoitusaikaa noudattaen. Ottolapsen hoidon vuoksi pidettävästä vapaasta on ilmoitettava mikäli mahdollista kaksi kuukautta ennen vapaan alkamista. Ottolapsen vanhempi saa perustellusta syystä muuttaa ennen vapaan alkamista vapaan ajankohtaa ilmoittamalla siitä työnantajalle niin pian kuin se on mahdollista.

35 b §

Työnteko äitiysrahakauden aikana

Työntekijä saa työnantajan suostumuksella tehdä äitiysrahakauden aikana työtä, joka ei vaaranna hänen eikä sikiön tai syntyneen lapsen turvallisuutta. Tällaista työtä ei kuitenkaan saa tehdä kahden viikon aikana ennen laskettua synnytysaikaa eikä kahden viikon aikana synnytyksen jälkeen. Sekä työnantajalla että työntekijällä on oikeus milloin tahansa keskeyttää äitiysrahakauden aikana tehtävä työ.

35 c §

Hoitovapaa

Työntekijällä on oikeus saada hoitovapaata lapsensa tai muun hänen taloudessaan vaki-

HE 37/1998
 TyVM 3/1998
 EV 37/1998

Neuvoston direktiivi 92/85/ETY; EYVL N:o L 348, 28.11.1992, s. 1—8 ja neuvoston direktiivi 96/34/EY; EYVL N:o L 145, 19.6.1996, s. 4—9

tuisesti asuvan lapsen hoitamiseksi, kunnes lapsi täyttää kolme vuotta. Hoitovapaana voidaan pitää enintään kaksi vähintään kuukauden pituista jaksoa, jolleivät työnantaja ja työntekijä sovi kahta useammasta tai kuukautta lyhyemmästä jaksosta. Hoitovapaata saa vain toinen vanhemmista tai huoltajista kerrallaan. Äitiys- tai vanhempainvapaan aikana toinen vanhemmista tai huoltajista voi kuitenkin pitää yhden jakson hoitovapaata.

Työntekijän on ilmoitettava työnantajalle hoitovapaasta ja sen pituudesta viimeistään kaksi kuukautta ennen sen alkamista. Työntekijä voi perustellusta syystä muuttaa hoitovapaan ajankohdan ja sen pituuden ilmoittamalla siitä työnantajalle viimeistään kuukautta ennen muutosta.

35 d §

Osittainen hoitovapaa

Työntekijä, joka on ollut saman työnantajan työssä yhteensä vähintään 12 kuukautta viimeksi kuluneen 24 kuukauden aikana, voi saada lapsensa tai muun hänen taloudessaan vakituisesti asuvan lapsen hoitamiseksi osittaista hoitovapaata sen kalenterivuoden loppuun, jona lapsi aloittaa peruskoulun. Lapsen molemmat vanhemmat tai huoltajat eivät saa pitää osittaista hoitovapaata samanaikaisesti. Työntekijän on tehtävä esitys osittaisesta hoitovapaasta viimeistään kaksi kuukautta ennen vapaan alkamista.

Työnantaja ja työntekijä sopivat osittaisesta hoitovapaasta ja sen yksityiskohtaisista järjestelyistä haluumallaan tavalla. Työnantaja voi kieltäytyä sopimasta vapaasta tai antamasta sitä vain, jos vapaasta aiheutuu työpaikan tuotanto- tai palvelutoiminnalle vakavaa haittaa, jota ei voida välttää kohtuullisilla työn järjestelyillä. Työnantajan on esitettävä työntekijälle selvitys kieltäytymisensä perusteena olevista seikoista.

Jos työntekijällä on oikeus osittaiseen hoitovapaaseen, mutta sen yksityiskohtaisista järjestelyistä ei voida sopia, on hänelle annettava osittaista hoitovapaata yksi jakso kalenterivuodessa. Vapaan pituus ja sen ajankohta määräytyvät työntekijän esityksen mukaan. Osittainen hoitovapaa annetaan tällöin lyhentämällä vuorokautinen työaika kuudeksi tunniksi. Lyhennetyn työajan tulee olla yhdenjaksoinen lopotaukoja lukuun ottamatta. Jos työaika on järjestetty keskimää-

räiseksi, se tulee lyhentää keskimäärin 30 tunniksi viikossa.

35 e §

Osittaisen hoitovapaan keskeyttäminen

Osittaisen hoitovapaan muuttamisesta on sovittava. Jos siitä ei voida sopia, työntekijä voi perustellusta syystä keskeyttää vapaan noudattaen vähintään kuukauden ilmoitusai-kaa.

35 f §

Tilapäinen hoitovapaa

Työntekijän lapsen tai muun hänen taloudessaan vakituisesti asuvan lapsen, joka ei ole täyttänyt 10 vuotta, sairastuessa äkillisesti on työntekijällä oikeus saada lapsen hoidon järjestämiseksi tai tämän hoitamiseksi tilapäistä hoitovapaata enintään neljä työpäivää kerrallaan. Lapsen molemmat vanhemmat tai huoltajat eivät saa pitää tilapäistä hoitovapaata samanaikaisesti.

Työntekijän on ilmoitettava työnantajalle tilapäisestä hoitovapaasta ja sen arvioidusta kestoajasta niin pian kuin mahdollista. Työnantajan pyynnöstä työntekijän on esitettävä luotettava selvitys tilapäisen hoitovapaan perusteesta.

35 g §

Poissaolo pakottavista perhesyistä

Työntekijällä on oikeus tilapäiseen poissaoloon työstä, jos hänen välitön läsnäolonsa on välttämätöntä hänen perhettään kohdanneen, sairaudesta tai onnettomuudesta johtuvan ennalta-arvaamattoman ja pakottavan syyn vuoksi.

Työntekijän on ilmoitettava työnantajalle poissaolostaan ja sen syystä niin pian kuin mahdollista. Työnantajan pyynnöstä työntekijän on esitettävä luotettava selvitys poissaolonsa perusteesta.

35 h §

Säännösten pakottavuus

Sopimus, jolla työntekijä luopuu oikeudestaan tässä luvussa tarkoitettuihin perhevapaisiin, on mitätön.

35 i §

Palkanmaksuvelvollisuus

Työnantajalla ei ole velvollisuutta maksaa työntekijälle palkkaa tässä luvussa tarkoitettujen perhevapaiden ajalta.

Työnantajan on kuitenkin korvattava raskaana olevalle työntekijälle synnytystä edeltävistä lääketieteellisistä tutkimuksista aiheutuva ansion menetys, jos tutkimuksia ei voida suorittaa työajan ulkopuolella.

35 j §

Työhönpaluu

Tässä luvussa tarkoitettujen vapaiden päättyessä työntekijällä on oikeus palata ensisijaisesti aikaisempaan työhönsä. Jos tämä ei ole mahdollista, on työntekijälle tarjottava aikaisempaa työtä vastaavaa työsopimuksen mukaista työtä ja jos tämäkään ei ole mahdollista, muuta työsopimuksen mukaista työtä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1998. Sen 35 a §:n 2 ja 3 momentti, 35 c §:n 2 momentti sekä 35 g, 35 h ja 35 j § tulevat kuitenkin voimaan jo 1 päivänä kesäkuuta 1998.

Jos kumotussa 34, 34 a tai 34 b §:ssä tar-

koitettu ilmoitus on tehty ennen 1 päivää kesäkuuta 1998, vapaaseen sovelletaan tämän lain 35 a §:n 2 ja 3 momentin sekä 35 c §:n 2 momentin voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Jos 2 momentissa tarkoitettu ilmoitus tehdään 35 a §:n 2 ja 3 momentin sekä 35 c §:n 2 momentin tultua voimaan mutta ennen 1 päivää lokakuuta 1998 ja jos kumotussa 34, 34 a ja 34 b §:ssä tarkoitettu vapaa alkaa viimeistään 30 päivänä syyskuuta 1998, ennen 1 päivää lokakuuta 1998 tehtyyn ilmoitukseen ja alkavaan vapaaseen sovelletaan 35 a §:n 2 ja 3 momentin sekä 35 c §:n 2 momentin voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Jos vapaa kuitenkin alkaa aikaisintaan 1 päivänä lokakuuta 1998, ilmoitukseen ja vapaaseen sovelletaan, mitä 35 a §:n 2 ja 3 momentissa sekä 35 c §:n 2 momentissa säädetään.

Jos työntekijä on ennen 1 päivää lokakuuta 1998 pitänyt yhden kumotussa 34 b §:ssä tarkoitettua hoitovapaajakson alle kaksivuotiaan lapsen hoitamiseksi, hänellä on oikeus pitää toinen jakso tämän lain 35 c §:n mukaisesti, vaikka lapsi ei jakson alkaessa ole täyttänyt kahta vuotta.

Lain tultua voimaan työntekijän ennen 35 a §:n 2 ja 3 momentin sekä 35 c §:n 2 momentin voimaantuloa tekemä ilmoitus vapaan pitämisestä ei sido työntekijää.

Helsingissä 29 päivänä toukokuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Työministeri *Liisa Jaakonsaari*

N:o 358

Asetus

yleisestä oikeusavusta ja maksuttomasta oikeudenkäynnistä

Annettu Helsingissä 29 päivänä toukokuuta 1998

Oikeusministerin esittelystä säädetään yleisestä oikeusavusta 6 päivänä helmikuuta 1998 annetun lain (104/1998) 4, 20 ja 30 §:n sekä maksuttomasta oikeudenkäynnistä 2 päivänä helmikuuta 1973 annetun lain (87/1973) 5, 5 a ja 28 §:n nojalla, sellaisena kuin maksuttomasta oikeudenkäynnistä annetun lain 5 ja 5 a § ovat laissa 105/1998:

1 §

Yleinen oikeusapu ja maksuton oikeudenkäynti myönnetään hakijalle tässä asetuksessa säädettyin edellytyksin. Asetuksessa edulla tarkoitetaan yleistä oikeusapua ja maksutonta oikeudenkäyntiä.

2 §

Edun myöntämisen perusteena on hakijan nettotulo siten kuin jäljempänä säädetään. Nettotulo lasketaan vähentämällä hakijan ja hänen aviopuolionsa tai hänen kanssaan avioliitonomaisissa olosuhteissa elävän (puolisot) kuukausittaisista tuloista ennakonpidätyksen tai ennakonkannon mukainen vero ja siihen liittyvät työntekijän lakisääteiset maksut. Tuloista vähennetään myös välttämättömät menot siltä osin kun niiden yhteismäärä ylittää 1 500 markkaa kuukaudessa. Välttämättömiksi menoiksi katsotaan asumismenot, päivähoitomaksut, elatusapumaksut, ulosottosuoritukset sekä velkajärjestelyn maksuohjelman mukaiset suoritukset.

Kun hakijan taloudessa on alle 18-vuotiaita huollettavia, tuloista vähennetään 1 500 markkaa lasta kohti. Jos lapsella on säännölliset, omaan elatukseen riittävät tulot, hänen osaltaan ei tehdä vähennystä. Vähennys voidaan tehdä 18 vuotta täyttäneestä lapsesta, jota hakija tosiasiallisesti elättää.

Varallisuus otetaan nettotulon laskennassa huomioon siten kuin 16 ja 17 §:ssä säädetään.

3 §

Kun etua hakee alle 18-vuotias, huoltajien tuloja ei oteta huomioon etua myönnettäessä.

Jos hakija asuu vanhempiensa luona ja on heidän elatuksensa varassa, hänen tuloistaan ei vähennetä asumismenoja, ellei hän voi osoittaa osallistuvansa niihin.

4 §

Jos puoliset ovat toistensa vastapuolina, edun myöntäminen ja korvausvelvollisuus määräytyvät hakijan tulojen perusteella yksinäiselle henkilölle säädettyjen määrien mukaan. Tällöin nettotuloja laskettaessa 2 §:n mukaisista menoista hyväksytään ne menot, jotka hakija tosiasiallisesti maksaa, ja huollettaviksi katsotaan ne henkilöt, joiden katsotaan olevan hakijan elatuksen varassa.

Taloudelliset olosuhteet voidaan ottaa huomioon 1 momentin mukaan, jos hakija tärkeässä henkilökohtaisessa asiassa olisi vaarassa kärsiä vakavan oikeudenloukkauksen, kun hän ei puolison tuloista johtuen saisi etua.

5 §

Korvauksetta etu myönnetään, kun 2 §:n mukainen nettotulo on yksinäisellä henkilöllä enintään 3 900 markkaa ja puolisoilla enintään 3 100 markkaa henkilöltä.

6 §

Omavastuuosuus määräytyy nettotulon mukaan seuraavasti:

Yksinäisellä henkilöllä	
enintään 4 500 markkaa	25 %
enintään 5 000 markkaa	50 %
enintään 5 500 markkaa	75 %
enintään 6 000 markkaa	90 %

Puolisoilla henkilöä kohden	
enintään 3 500 markkaa	25 %
enintään 4 000 markkaa	50 %
enintään 4 500 markkaa	75 %
enintään 5 000 markkaa.....	90 %

Ostavastuuosuus on vähintään 300 markkaa ja se pyöristetään lähimpään 50 markkaan. Omavastuuosuus on enintään 2 §:n mukaisen nettotulon kolminkertainen määrä.

7 §

Jos hakijalla on pankkitalletuksia tai muuta niihin verrattavaa helposti realisoitavaa varallisuutta, jonka arvo on yli 30 000 markkaa, omavastuuosuus on vähintään 50 prosenttia 30 000 markkaa ylittävän varallisuuden arvosta riippumatta siitä, saako hän edun nettotulon perusteella korvauksetta.

Ostavastuuosuutta korotetaan edun saajan korvausvelvollisuutta määrättäessä 1 momenttia vastaavalla tavalla, jos edun saaja saa yli 30 000 markan hyödyn perinnönjaossa tai osituksessa, jossa etu on myönnetty. Omavastuuosuutta ei kuitenkaan koroteta, jos hakijan saama hyöty ei ole helposti realisoitavissa.

8 §

Ostavastuuosuuden markkamäärä lasketaan yleisen oikeusavustajan palkkiosta, tai maksuttomassa oikeudenkäynnissä määrätyn avustajan taikka yleistä oikeusapua antaneen yksityisen avustajan palkkiosta ja kulukorvauksesta. Omavastuuosuus on asia- ja tuomioistuinkohtainen.

9 §

Etua ei myönnetä, kun 2 §:n mukainen nettotulo on yksinäisellä henkilöllä yli 6 000 markkaa ja puolisoilla yli 5 000 markkaa henkilöltä.

Jos asian käsittelyn vaatimat menot asian laajuuden tai vaikeuden vuoksi muodostuisivat hakijan maksukykyyn nähden kohtuuttoman suuriksi, etu voidaan kuitenkin poikkeuksellisesti myöntää, vaikka hakijan nettotulo ylittää 1 momentissa mainitut määrät. Omavastuuosuus on tällöin vähintään 20 000 markkaa.

10 §

Edun myöntäminen ja korvausvelvollisuuden määrääminen perustuu hakijan ilmoitukseen sekä häneltä vaadittavaan selvitykseen tuloista, elatusvelvollisuudesta, menoista ja varallisuudesta. Edun hakijan tulee esittää tuloista palkkakuitti, viimeksi toimitetun verotuksen yhteydessä annettu selvitys verotuksen perusteista tai ennakonpidätyksen perusteista ja muu vaadittava selvitys. Vähennettäväksi vaadittavista menoista on esi-

tettävä selvitys. Tarvittaessa on myös esitettävä pankkikirjat ja talletustodistukset sekä selvitykset muusta omaisuudesta ja veloista.

Hakijan taloudellisten olosuhteiden selvittämisessä on pyrittävä riittävään luotettavuuteen. Selvitystyö oikeusaputoimistossa ei kuitenkaan saa viedä kohtuuttomasti aikaa.

11 §

Tuloina otetaan huomioon muun muassa seuraavat tulolajit:

- 1) ansiotulo;
- 2) korko-, osinko-, vuokra- ja muut pääomatulot;
- 3) yritystoiminnasta ja ammatinharjoittamisesta saadut tulot;
- 4) elatusavut ja elatusuet;
- 5) työttömyyspäiväraha ja työttömyyskassa-avustus;
- 6) tapaturmavakuutuksen päiväraha ja elinkorko;
- 7) sairausvakuutuslain mukainen päivä- ja äitiysraha;
- 8) kansaneläke ja ansioeläke;
- 9) opintotuki;
- 10) lapsilisä ja kotihoidontuki;
- 11) muut veronalaiset tulot.

Tuloista yleensä riippumatonta tiettyyn tarkoitukseen myönnettyä sosiaalista etuutta ei oteta huomioon. Tällaisia etuuksia ovat muun muassa kansaneläkelain (347/1956) mukainen hoitotuki, vammaistukilain (124/1988) mukainen vammaistuki ja lapsen hoitotuesta annetun lain (444/1969) mukainen lapsen hoitotuki.

12 §

Jos hakijan tulot ovat vaihtelevat, kuten maatalousyrittäjällä tai elinkeinonharjoittajalla, ansiotulojen arvioinnin perusteeksi otetaan lopullisessa verotuksessa vahvistetut vuosittaiset ansio- ja pääomatulot. Ansio- tuloja arvioitaessa on otettava huomioon myös yritystoiminnan laajuus, jos se on epäsuhteessa edellä mainittuihin tuloihin. Lisäksi otetaan huomioon toiminnassa mahdollisesti tapahtuneet olennaiset muutokset viimeksi toimitetun verotuksen jälkeen. Tällaisessa tilanteessa arvioinnin perusteeksi voidaan ottaa ennakonkannon mukaiset tulot. Näin saadusta vuositulosta lasketaan kuukausittaiset nettotulot.

13 §

Asumismenoina hyväksytään kohtuullinen vuokra, vastike tai omakotitalon lämmitys-

ja hoitomenot. Omistusasunnon asumismenona hyväksytään asuntolainan todellisia rahoitusmenoja vastike mukaan luettuna käypää vuokraa vastaavaa määrää. Asumismenot voidaan jättää hyväksymättä siltä osin kuin asunto on perheen kokoon nähden ylimitoitettu. Asumistuki ja opintorahan asumislisä vähennetään asumismenoista.

14 §

Elatusapumaksuna hyväksytään hakijan ja puolison tuomioistuimen päätöksen tai vahvistetun sopimuksen mukaiset kuukausittaiset suoritukset. Hyväksyä voidaan myös luottettavan selvityksen mukaan säännönmukaisesti ilman tuomiota tai sopimusta maksettu elatusapu.

15 §

Ulosottosuorituksena hyväksytään ulosottoon kuukausittain säännöllisesti maksettu suoritus.

Yksityishenkilön velkajärjestelystä annetun lain (57/1993) mukaisessa maksuohjelmassa vahvistetut suoritukset velkojille hyväksytään edellyttäen, että velallinen on noudattanut maksuohjelmaa. Samoin edellytyksin hyväksytään suoritukset, jotka perustuvat yksityishenkilön velkajärjestelystä annetussa laissa tarkoitettuun velallisen kaikki velat kattavaan kirjalliseen sovintoratkaisuun.

Kun etua haetaan yksityishenkilön velkajärjestelystä annetun lain mukaisessa asiassa, vähennetään nettotulolaskelmassa myös ne varat, jotka velallinen tosiasiallisesti käyttää velanhoitomenoihin.

16 §

Nettotuloja laskettaessa hakijan ja hänen taloudessaan asuvien varallisuutena otetaan huomioon muun muassa:

- 1) kiinteä omaisuus;
- 2) asunto-osakkeet;
- 3) osuus kuolinpesässä;
- 4) osuus avoimessa yhtiössä ja kommandiittiyhtiössä; sekä
- 5) kulkuvälineet ja muut vastaavat esineet.

Varallisuus lasketaan vähentämällä sen verotusarvosta velat (nettovarallisuus). Jos varallisuudelle ei ole vahvistettu verotusarvoa, varallisuus arvostetaan käypään arvoonsa.

Perheen vakinaisena asuntona käytettävää omistusasuntoa ja työn tai työmatkojen kannalta välttämätöntä autoa ei oteta huomioon, jos niiden arvo on kohtuullisessa suhteessa

perheen kokoon ja työajan tarpeeseen. Tätä omaisuutta varten otettua velkaa ei vähennetä nettovarallisuutta laskettaessa.

Hakijan talletukset ja muu helposti realisoitava omaisuus lasketaan nettovarallisuuteen, jos sen arvo on 30 000 markkaa tai sitä vähemmän. Jos hakijan helposti realisoitavan omaisuuden arvo on yli 30 000 markkaa, omaisuutta ei lasketa nettovarallisuuteen, vaan se otetaan huomioon siten kuin 7 § 1 momentissa säädetään.

17 §

Kun 16 §:n mukainen nettovarallisuus on yli 150 000 markkaa tai maatalousyrittäjällä ja elinkeinonharjoittajalla yli 200 000 markkaa, ylimenevästä osasta lisätään 1 prosentti 2 §:n mukaiseen nettotuloon.

18 §

Kun etua haetaan perunkirjoitusta varten, 7 §:n mukaan määräytyvään hakijan omavastuusuuteen lisätään kuolinpesän talletukset ja helposti realisoitava omaisuus silloin, kun pesän varat ovat velkoja suuremmat. Ensisijaisesti toimituspalkkio peritään velkojen vähentämisen jälkeen pesään jäävistä talletuksista ja helposti realisoitavasta omaisuudesta.

Kun etua haetaan perinnönjakoa tai ositusta varten, lasketaan hakijan arvioitu pesänosuus hänen varoikseen. Jos pesänosuuden helposti realisoitavan omaisuuden arvo on yli 30 000 markkaa, pesänosuutta ei lasketa nettovarallisuuteen, vaan se otetaan huomioon siten kuin 7 § 2 momentissa säädetään.

19 §

Oikeusapumaksua tai maksuttomasta oikeudenkäynnistä annetun lain (87/1973) 5 §:n mukaista maksua oikeusaputoimiston antamasta tuloseelvityksestä ei peritä, jos hakijan 2 §:n mukainen nettotulo on alle 3 000 markkaa.

20 §

Maksuttomasta oikeudenkäynnistä annetun lain 5 §:n 1 momentissa tarkoitettu oikeusaputoimiston selvitys on laadittava oikeusministeriön vahvistaman kaavan mukaisesti.

Kirjallinen hakemus yleisen oikeusavun tai maksuttoman oikeudenkäynnin saamiseksi ja oikeudenkäyntiavustajan määräämiseksi sekä päätös yleisen oikeusavun tai maksuttoman

oikeudenkäynnin myöntämisestä ja avustajan määräämisestä voidaan laatia oikeusministeriön vahvistaman kaavan mukaisesti.

21 §

Henkilön, jolla ei ole Suomessa kotipaikka, on, jollei vieraan valtion kanssa ole sovittu toisin, esitettävä yleistä oikeusapua tai maksutonta oikeudenkäyntiä pyytäessään kirjallinen selvitys, josta ilmenevät 2 §:ssä mainitut seikat. Hakijan on kirjallisesti vakuutettava esittämänsä tiedot oikeiksi. Hakemukseen on liitettävä sen valtion toimivaltaisen viranomaisen lausunto tai todistus hakijan varallisuusoloista ja elatusvelvollisuudesta, jossa hakijalla on kotipaikkansa. Jos lausunto tai todistus ei ole vaikeuksitta saatavissa, asia voidaan sen puuttumisesta huolimatta ratkaista.

22 §

Todistukseksi maksuttoman oikeudenkäynnin myöntämisestä ja oikeudenkäyntiavustajan määräämisestä on hakijalle sekä määrätylle avustajalle pyynnöstä annettava jäljennös päätöksestä.

23 §

Muutoksenhakua tai vastauksen antamista

Helsingissä 29 päivänä toukokuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

varten säädettynä aikana käsitellyn hakemuksen johdosta annettu päätös yleisen oikeusavun tai maksuttoman oikeudenkäynnin myöntämisestä ja oikeudenkäyntiavustajan määräämisestä on viran puolesta toimitettava muutoksenhakutuomioistuimeen.

24 §

Tarkempia määräyksiä tämän asetuksen soveltamisesta antaa tarvittaessa oikeusministeriö.

25 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1998.

Asetuksella kumotaan maksuttomasta oikeudenkäynnistä 4 päivänä toukokuuta 1973 annettu asetus (376/1973) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Asetusta sovelletaan myönnettäessä oikeusapua tai maksuton oikeudenkäynti mainitun päivämäärän jälkeen. Kunnan sosiaalilautakunnan ennen asetuksen voimaantuloa vahvistamia maksuttoman oikeudenkäynnin hakemista varten tehtyjä varallisuusselvityksiä voidaan kuitenkin käyttää maksuttoman oikeudenkäynnin hakemuksen perusteena 1 päivään heinäkuuta 1998 saakka.

Oikeusministeri *Jussi Järventaus*

N:o 359

A s e t u s**yleisen oikeusavun ja maksuttoman oikeudenkäynnin palkkioperusteista**

Annettu Helsingissä 29 päivänä toukokuuta 1998

Oikeusministerin esittelystä säädetään maksuttomasta oikeudenkäynnistä 2 päivänä helmikuuta 1973 annetun lain (87/1973) 15 §:n 4 momentin sekä yleisestä oikeusavusta 6 päivänä helmikuuta 1998 annetun lain (104/1998) 16 §:n 3 momentin ja 19 §:n nojalla, ensiksi mainittu lainkohta sellaisena kuin se on laissa 105/1998:

1 §

Tämän asetuksen mukaan määrätään palkkio ja kulukorvaus:

1) yksityiselle avustajalle, joka on määrätty yleisestä oikeusavusta annetun lain (104/1998) nojalla;

2) oikeudenkäyntiavustajalle, joka on määrätty maksuttomasta oikeudenkäynnistä annetun lain (87/1973) nojalla; ja

3) puolustajalle ja asianomistajan oikeudenkäyntiavustajalle, joka on määrätty oikeudenkäynnistä rikosasioissa annetun lain 2 luvun 1 ja 1 a §:n (689/1997) nojalla.

Oikeusaputoimistojen palkkiolaskutuksen perusteista yleistä oikeusapua annettaessa säädetään 11 §:ssä.

Oikeudenkäynnistä rikosasioissa annetun lain 2 luvun 3 §:n nojalla määrättylle tukihenkilölle määrätään palkkio siten kuin 12 §:ssä säädetään.

2 §

Palkkiot käräjäoikeudessa käsiteltävään oikeudenkäyntiin valmistautumisesta ovat seuraavat:

1) rikosasiassa 1 500 markkaa enintään kolme tuntia kestävän valmistautumisen ajalta;

2) pakkokeinoasiassa 1 000 markkaa enintään kaksi tuntia kestävän valmistautumisen ajalta;

3) riita-asiassa ja hakemusasiassa 3 000 markkaa kantajan tai hakijan avustajalle enintään kuusi tuntia kestävän valmistautumisen ajalta; ja

4) riita-asiassa ja hakemusasiassa 2 500 markkaa vastaajan tai kuultavan avustajalle enintään viisi tuntia kestävän valmistautumisen ajalta.

Siltä osin kuin asiaan valmistautuminen kestää 1 momentissa mainittua kauemmin, palkkio on 6 §:n mukainen.

Oikeudenkäyntiin valmistautumiseen kuuluvat muun muassa neuvottelut, asiakirjojen hankkiminen ja niihin perehtyminen, avustaminen yleisen oikeusavun tai maksuttoman oikeudenkäynnin hakemisessa sekä haastehakemuksen, hakemuksen, vastauksen tai kirjelmän laatiminen.

3 §

Palkkio kirjallisesta lisävalmistelusta käräjäoikeudessa on 1 100 markkaa. Kirjalliseen lisävalmisteluun kuuluvat haastehakemuksen tai hakemuksen ja vastauksen jälkeen valmistelussa laaditut kirjelmät ja niihin liittyvät neuvottelut.

4 §

Palkkio avustamisesta asian suullisessa käsittelyssä tuomioistuimessa on 1800 markkaa, kun käsittely matkoineen kestää enintään kolme tuntia. Pakkokeinoasian uudelleen käsittelyssä ja ulkomaalaislain (378/1991) 48 §:ssä tarkoitettussa säilöön ottamista koskevan asian käsittelyssä palkkio on kuitenkin 1 000 markkaa, kun käsittely matkoineen kestää enintään kaksi tuntia.

Siltä osin kuin asian suullinen käsittely matkoineen kestää 1 momentissa mainittua kauemmin, palkkio on 6 §:n mukainen.

Matka-ajasta ei kuitenkaan määrätä palkkiota, kun asia käsitellään avustajan omalla tuomioistuinpaikkakunnalla, eikä palkkiota määrätä myöskään ruokatauon ajalta.

5 §

Palkkio avustamisesta esitutkinnassa on 700 markkaa enintään kahden tunnin käsittelystä. Kahden tunnin yli menevältä osin palkkio on 6 §:n mukainen.

6 §

Muissa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa toimenpiteissä, kuten valitusten ja vastausten laatimisessa muutoksenhakutuomioistuimeen ja valtion oikeusaputoimistoista annetun lain (106/1998) 10 §:ssä tarkoitetuissa avustamisissa, palkkio määrätään ajankäytön perusteella. Tuntipalkkio on 500 markkaa kultakin alkavalta tunnilta.

7 §

Jos avustajalla on samassa asiassa useita päämiehiä, toisesta päämiehestä ja sitä seuraavista päämiehistä palkkio on enintään 70 prosenttia normaalipalkkiosta kunkin päämiehen osalta. Jos päämiesten välillä vallitsee välttämätön prosessinyhteys, katsotaan avustajan avustaneen yhtä päämiestä.

8 §

Avustajan palkkio määrätään enintään 20 prosenttia normaalipalkkiota suurempana, jos:

1) tehtävä joudutaan avustajasta riippumattomista syistä suorittamaan säännönmukaisen työajan ulkopuolella, vieraalla kielellä, poikkeuksellisissa olosuhteissa tai erityisen kiireellisenä;

2) tehtävä on poikkeuksellisen vaikea ja sen hoitaminen edellyttää erityistä asiantuntemusta, kokemusta ja ammattitaitoa; tai

3) avustajalla on tavallista tuntuvasti suurempi vastuu joko sen vuoksi, että kysymyksessä on huomattava taloudellinen etuus, tai asialla muutoin on erityinen merkitys päämiehelle.

Lauantaina, sunnuntaina tai pyhäpäivinä pidettävistä pakkokeinokäsittelyistä sekä esitutkintaan kuuluvista muista tarpeellisista avustajantehtävistä palkkio suoritetaan 50 prosentilla korotettuna.

9 §

Avustajan palkkio määrätään normaalipalkkiotaalhaisempana, jos:

1) avustaja ei ole suorittanut oikeustieteen kandidaatin tai sitä vastaavaa tutkintoa, hän ei harjoita asianajotoimintaa ammattimaisesti tai hänellä ei muutoin ole asianajotoiminnasta aiheutuvia yleiskuluja;

2) sijaisella ei ole samaa taitoa ja kokemusta kuin varsinaisella avustajalla;

3) avustajan hoidettavana on useita samantyyppisiä, toisiinsa liittyviä asioita, joissa oikeudenkäyntiaineisto on suureksi osaksi yhteinen; tai

4) asian hoitamisessa on havaittavissa avustajasta johtuvia laiminlyöntejä tai puutteita.

10 §

Korvaus asianajotoiminnan yleiskuluista sisältyy palkkioihin. Yleiskuluiksi katsotaan muun muassa toimistohenkilökunnan palkat, toimiston vuokra- ja hoitokulut, vakuutusmaksut, kulut toimiston koneista ja muut kiinteät kuluerät. Myös tavanomaisten posti-, puhelin- ja kopiointikulujen katsotaan kuuluvan toimiston yleiskuluihin.

Korvattavia kuluja ovat matkakulut, tavanomaista suuremmat posti-, puhelin- ja kopiointikulut sekä muut suoranaiset kulut.

Matka- ja majoituskulujen korvaamisessa sovelletaan valtion virkamiesten matkustussääntöä. Avustajalla on oikeus laskuttaa oman auton käytöstä, jos tämä matkustustapa on edullisempi kuin yleisiä kulkuneuvoja käyttäen suoritettu matka. Jos avustaja on saman matkan aikana hoitanut useita asioita, matkakustannukset on jaettava.

11 §

Yleisen oikeusavustajan antaessa yleistä oikeusapua tuomioistuimessa palkkiolaskutuksen perusteet määräytyvät samoin kuin yksityiselle avustajalle määrättävät palkkiot.

Muissa asioissa oikeusaputoimiston palkkioperusteet ovat seuraavat:

1) neuvottelu, johon voi sisältyä yksinkertaisen asiakirjan laatiminen, 300 markkaa;

2) asiakirjan tai valituksen laatiminen ja muu oikeudellinen avustaminen 1 000 markkaa, kun toimenpiteen suorittaminen vaatii työaikaa enintään kaksi tuntia; tämän yli menevältä ajalta palkkio on 500 markkaa tunnilta.

Oikeusaputoimiston antaessa oikeudellista apua yleisestä oikeusavusta annetun lain 8 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa täyttä korvausta vastaan palkkiolaskutuksen perusteena on kuitenkin asianajopalvelujen käypä hinta oikeusaputoimiston sijaintipaikkakunnalla.

12 §

Oikeudenkäynnistä rikosasioissa annetun lain 2 luvun 3 §:n nojalla määrätyn tukihenkilön palkkio on 500 markkaa tunnilta. Jos määrätty tukihenkilö ei harjoita toimintaa ammattimaisesti tai hänellä ei muutoin ole toiminnasta aiheutuvia yleiskuluja, palkkio on 250 markkaa tunnilta. Kun tukihenkilök-

si on määrätty julkisyhteisön palveluksessa oleva henkilö tehtävänsä puolesta, palkkio on 100 markkaa tunnilta ja se suoritetaan määrätylle tukihenkilölle henkilökohtaisesti.

Tukihenkilölle tehtävästä aiheutuneet kulut korvataan siten kuin 10 §:ssä säädetään.

13 §

Tässä asetuksessa säädetty palkkiot eivät sisällä arvonlisäveroa.

14 §

Palkkioiden ja kulukorvausten määräämiseksi korvauksen saajan on annettava kahtena kappaleena lasku, jossa on selvitettävä:

1) toimenpiteet ja niihin käytetty työaika päivittäin eriteltynä;

2) matka- ja odotusaika;

3) korotusperuste, jos avustaja katsoo, että palkkion määräämisessä on sovellettava 8 §:ää;

4) vaaditut kulukorvaukset;

5) suoritettavan arvonlisäveron markkamäärä ja erittely arvonlisäverottomista eristä; sekä

6) avustettavan ja avustajan nimi sekä elinkeinonharjoittajan nimi, osoite ja pankkiyhteys tai vaihtoehtoisesti avustajan henkilötunnus, osoite, verotuskunta ja pankkiyhteys, jos palkkio suoritetaan avustajalle henkilökohtaisesti.

Helsingissä 29 päivänä toukokuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

15 §

Päätöksessä tai tuomiossa tuomioistui-
men tai johtavan yleisen oikeusavustajan on vahvistettava palkkio sekä asian hoitamisen edellyttämä kohtuullinen tuntimäärä, jonka perusteella palkkio on määrättävä. Erikseen on vahvistettava myös kulujen korvaukseksi suoritettava määrä sekä avustajalle suoritettavan arvonlisäveron määrä. Suoritetu ennako on otettava vähennyksenä huomioon.

16 §

Oikeusministeriö suorittaa tämän asetuksen mukaiset palkkiot ja kulukorvaukset.

Jos maksun saaja on merkitty ennakkoperintärekisteriin, avustajan on huolehdittava, että oikeusministeriöllä on voimassa oleva ennakkoperintärekisterin ote, tai muutoin verokortti.

17 §

Oikeusministeriö voi tarvittaessa antaa tarkempia soveltamisohjeita tämän asetuksen täytäntöönpanosta.

18 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1998.

Asetusta sovelletaan palkkio- ja kulukorvauksiin, joista esitetään lasku tuomioistui-
melle tai oikeusaputoimistolle asetuksen voimaan tulemisen jälkeen.

Oikeusministeri *Jussi Järventaus*

N:o 360

Asetus**yleisestä oikeusaputoiminnasta Ahvenanmaan maakunnassa annetun asetuksen kumoamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä toukokuuta 1998

Oikeusministerin esittelystä säädetään 16 päivänä elokuuta 1991 annetun Ahvenanmaan itsehallintolain (1144/1991) 32 §:n nojalla, sellaisena kuin se on osaksi laissa 1556/1994, sekä Ahvenanmaan maakuntahallituksen suostumuksella:

1 §
Tällä asetuksella kumotaan yleisestä oikeusaputoiminnasta Ahvenanmaan maakunnassa 18 päivänä joulukuuta 1992 annettu asetus (1361/1992).

2 §
Ahvenanmaan oikeusaputoimiston vakinaiset viranhaltijat nimitetään maakuntaan perustettavan valtion oikeusaputoimiston vastaaviin virkoihin. Viranhaltijoiden palkka-, eläke-, vuosiloma- ja vastaavat edut eivät saa huonontua siirron yhteydessä. Palvelussuhteen ehdoista on muutoin soveltuvin osin voimassa, mitä valtion oikeusaputoimistoista annetun lain (106/1998) 16 §:n 3 ja 4 momentissa säädetään.

3 §
Maakunnan oikeusaputoimiston arkisto, huonekalut, sisustus, kirjat, toimistokoneet ja atk-ohjelmat sekä muu viranomaisen kannalta tarpeellinen irtaimisto, jota käytetään yksinomaan oikeusaputoimistoa varten, on tämän asetuksen voimaan tullessa luovutettava korvauksetta valtiolle.

Maakuntaan perustettavalla valtion oikeusaputoimistolla on vuoden 1998 loppuun oikeus käyttää nykyisiä toimistotiloja.

4 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1998.

Helsingissä 29 päivänä toukokuuta 1998

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Oikeusministeri *Jussi Järventaus*

N:o 361

Asetus

valtion virkamiesten työaika-asetuksen 1 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä toukokuuta 1998

Valtiovarainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä

muutetaan 8 päivänä marraskuuta 1996 annetun valtion virkamiesten työaika-asetuksen (822/1996) 1 § seuraavasti:

- 1 §
Työaikalakia ei sovelleta valtion virkamiesten työhön seuraavissa tehtävissä:
1) ulkomaanedustuksessa;	5) ulosottomies- ja haastemiestehtävissä;
2) tuomioistuimen jäsenen, esittelijän, kärjäviskaalin ja notaarin tehtävissä;	sekä
3) yleisen oikeusavustajan tehtävissä;	6) luotsaus-, luotsikutterinkuljetus- ja väylänhoitotehtävissä.
4) yleisenä syyttäjänä;	_____

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1998

Helsingissä 29 päivänä toukokuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

N:o 362

Asetus**jalometallituotteista annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä toukokuuta 1998

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä *kumotaan* jalometallituotteista 28 päivänä maaliskuuta 1977 annetun asetuksen (292/1977) 13 §, 18 §:n 2 ja 3 momentti, 25, 26 ja 29 §, *muutetaan* 3, 4 ja 5 §, 7 §:n 1 momentin 1—2 ja 7 kohta, 9 §:n 2 ja 3 momentti, 10 §:n 3 momentti, 11, 12, 14 ja 15 §, 17 §:n 1 momentti, 18 §:n 1 momentin 1 kohta, 19, 21, 21 a, 22, 23 ja 28 §, sellaisina kuin niistä on 3 §, 17 §:n 1 momentti, 22 ja 23 § sekä 28 §:n 1 momentti asetuksessa 1164/1995, sekä *lisätään* asetukseen uusi 3 a—3 e § ja 8 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

3 §

Tässä asetuksessa ja jalometallituotteiden tarkastuksesta ja leimauksesta Wienissä 15 päivänä marraskuuta 1972 tehdyssä yleissopimuksessa (SopS 17/75) tarkoitettuna tarkastuslaitoksena toimii turvatekniikan keskuksen hyväksymä tarkastuslaitos.

3 a §

Tarkastuslaitoksen tulee täyttää seuraavat vaatimukset:

- 1) laitos on toiminnallisesti ja taloudellisesti riippumaton;
- 2) laitoksella on käytössään riittävästi ammattitaitoista henkilöstöä, jolla on hyvä tekninen ja ammatillinen koulutus sekä riittävän laaja-alainen kokemus toimintaan perehdyttävissä tehtävissä;
- 3) laitoksella on käytössään toiminnan edellyttämät laitteet ja välineet;
- 4) laitoksella on puolueettomasti arvioitu ja valvottu järjestelmä, jolla jalometallituotteiden säännösten mukaisuus varmistetaan, sekä asianmukaiset ohjeet toimintaa ja sen seurantaa varten;
- 5) laitos pitää salassa kaikki toimintaa harjoittaessaan saamansa tiedot toiminnanharjoittajan liike- tai ammattisalaisuudesta eikä

käytä niitä ilman asianmukaista lupaa, jollei muualla toisin säädetä; sekä

6) laitoksella on toiminnan laajuus ja luonne huomioon ottaen riittävä vastuuvakuutus toiminnasta aiheutuvien vahinkojen korvaamiseksi, jollei valtio lain nojalla vastaa vahingoista tai ole niistä suoraan vastuussa.

Tarkastuslaitos voi käyttää ulkopuolisia testaus-, tarkastus- ja muita palveluja. Tällöin laitoksen on huolehdittava, että kyseisen palvelun suorittaja täyttää vastaavasti 1 momentissa asetetut vaatimukset.

Tarkemmat säännökset 1 momentissa tarkoitetuista vaatimuksista antaa tarvittaessa kauppa- ja teollisuusministeriö.

3 b §

Tarkastuslaitoksen hyväksymistä koskeva hakemus on toimitettava turvatekniikan keskukselle.

Hakemukseen tulee liittää 3 a §:ssä säädettyjen vaatimusten täyttymistä osoittavat asiakirjat, joihin sisältyy mittatekniikan keskuksen tai sitä vastaavan organisaation antama todistus tai lausunto taikka muu turvatekniikan keskuksen riittäväksi katsoma todistus tai lausunto edellä mainittujen vaatimusten täyttymisestä.

3 c §

Varmistettuaan, että asetetut vaatimukset täyttyvät, turvatekniikan keskus hyväksyy laitoksen tässä asetuksessa tarkoitetuksi tarkastuslaitokseksi.

Hyväksyminen voidaan antaa määräajaksi. Turvatekniikan keskus voi asettaa hyväksymiselle tarkastuslaitoksen toimintaa koskevia vaatimuksia, rajoituksia ja muita ehtoja.

3 d §

Tarkastuslaitoksen on ilmoitettava turvatekniikan keskukselle kaikista muutoksista, joilla on vaikutusta asetettujen vaatimusten täyttymiseen. Laitoksen on lisäksi annettava vuosittain kertomus toiminnastaan.

3 e §

Jos tarkastuslaitos toimii säännösten vastaisesti taikka ei täytä asetettuja vaatimuksia tai noudata asetettuja ehtoja ja rajoituksia, turvatekniikan keskuksen on kehoitettava tarkastuslaitosta korjaamaan puute määräajassa. Jos puutetta ei korjata määräajassa tai tilanteen vakavuus sitä muutoin edellyttää, turvatekniikan keskuksen on peruutettava hyväksyminen.

4 §

Yleiseen kulutukseen tarkoitettujen jalometallituotteiden tulee sisältää vähintään 585 massan tuhannesosaa puhdasta kultaa, 830 massan tuhannesosaa puhdasta hopeaa tai 950 massan tuhannesosaa puhdasta platinaa.

Puhdas kulta, hopea ja platina voidaan leimata pitoisuusleimalla 999.

5 §

Yleiseen kulutukseen tarkoitettussa jalometallituotteessa ei saa olla kullasta, hopeasta tai platinasta vaikeasti erotettavaa muuta ainetta, ellei se ole tarpeen, jotta tuote vastaisi käytännöllistä tarkoitustaan. Tuotteen ei saa myöskään yhdistää sellaista metallia, jota värinsä takia voisi luulla samaksi metalliksi, josta tuote on valmistettu. Kuitenkin saadaan valkokultaan yhdistää platinaa, jonka pitoisuus on vähintään 4 §:ssä säädetty.

Onttojen korujen täyttäminen metallilla, hartsilla, muovilla tai muulla vastaavalla aineella on kielletty.

7 §

Tarkastuksesta ja leimauksesta vapautettuja jalometallituotteita ovat:

- 1) laillinen raha;
- 2) raaka-aineiksi tarkoitettut levyt, langat, harkot ja vastaavat;

- 7) kulta- ja platinatuotteet, joiden massa on alle 2 grammaa, ja hopeatuotteet, joiden massa on alle 10 grammaa; sekä

8 §

Jos tuote on sellainen, että se leiman lyömisestä vaurioituisi tai sen arvo alenisi, voidaan se vapauttaa leimauksesta.

9 §

Nimileimaa ei saa käyttää, ennen kuin turvatekniikan keskus on sen hyväksynyt. Hyväksytyistä nimileimoista on turvatekniikan keskuksen pidettävä rekisteriä.

Nimileiman haltijan on vahvistettava rekisteröinti kahden vuoden välein.

10 §

Jalometallituotteisiin on kullaan pitoisuusleima lyötävä tai valettava soikealle, hopean pitoisuusleima suorakaiteen muotoiselle ja platinan pitoisuusleima makaavassa asennossa kärjellään olevalle vinoneliön muotoiselle pohjalle.

11 §

Jalometallituotteen pitoisuuden määrittämenetelmän epätarkkuus huomioon ottaen pitoisuuspoikkeama alaspäin saa olla enintään 5 massan tuhannesosaa.

12 §

Vuosileiman kutakin kalenterivuotta varten ja paikkakuntaleiman vahvistaa turvatekniikan keskus.

14 §

Turvatekniikan keskus hyväksyy tarkastuslaitoksen tarkastusleiman.

15 §

Jalometalli- tai muussa metallituotteessa ei saa olla vahvistettujen, hyväksytyjen ja rekisteröityjen jalometallituotteiden leimojen kanssa erehdyttävästi yhdennäköisiä muita leimoja. Tuotteissa saa kuitenkin olla valmistusmaassa käytettäviksi säädettyjä leimoja.

Tarkastusleimatun jalometallituotteen metalliosia ei saa tarkastusleimauksen jälkeen muuttaa muulla tavoin kuin viimeistelyllä.

Tarkastusleimatuista jalometallituotteista ei saa siirtää tarkastusleimauksen yhteydessä lyötyjä leimoja muihin metalli- tai jalometallituotteisiin.

17 §

Kun jalometallituote on varustettu 8 §:ssä mainituilla leimoilla ja tuotteesta tai tuoteryhmästä otettu pitoisuuden määrittämistä varten näyte taikka tuotteen pitoisuus on tarkastettu ja tarkastuksessa on muuten todettu, että tuote täyttää tämän asetuksen säännökset, saa tarkastuslaitos taikka tarkastusleimauttamiseen oikeutettu tai hänen valtuuttamansa lyödä tuotteeseen tarkastuslaitoksen valvonnassa 14 §:ssä tarkoitetun tarkastusleiman.

18 §

Seuraavia jalometallituotteita saa tuoda maahan ilman tarkastusleimausta:

1) ulkomaisia ritari- ja muita arvomerkkejä, ulkomailla voitettuja kilpailupalkintoja ja näyttelymitaleja, nimikaiverruksella varustettuja lahjoja sekä jalometallituotteita, jotka on tarkoitettu maahantuojan tai hänen perheensä omaan käyttöön taikka jotka on luettava muuttotavaraksi; ja

19 §

Ulkomailla valmistetut jalometallituotteet on välittömästi maahantuonnin jälkeen toimitettava tarkastuslaitokselle tarkastettavaksi ja tarkastusleimattavaksi 4 luvun mukaisesti.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei koske seuraavia jalometallituotteita:

1) tuotteet, jotka on mainittu 3 §:ssä tarkoitettussa sopimuksessa;

2) tuotteet, jotka on mainittu 18 §:ssä;

3) tuotteet, joissa on tässä asetuksessa säädettyjä leimoja vastaavat toisessa Euroopan unioniin tai Euroopan talousalueeseen kuuluvassa maassa säädetyt leimat ja joiden tarkastusleimauksesta on huolehtinut tässä maassa toimiva puolueeton tarkastuslaitos, jonka tarkastusleima on rekisteröity turvatekniikan keskuksessa.

21 §

Sen, joka aikoo ryhtyä valmistamaan tai maahantuomaan jalometallituotteita, on teh-

tävä siitä kirjallinen ilmoitus turvatekniikan keskukselle ennen toiminnan aloittamista.

Edellä 1 momentissa tarkoitetusta ilmoituksesta tulee käydä ilmi toiminnanharjoittajan nimi ja yhteystiedot, nimileima sekä henkilö, joka vastaa yrityksen toiminnasta.

Ilmoitukseen tulee liittää kaupparekisterin tai vastaavan rekisterin ote, josta ilmenee yrityksen toimialaksi jalometallituotteiden valmistus, maahantuonti tai kauppa.

Hyväksyttyään ilmoituksen, turvatekniikan keskuksen on annettava asianomaiselle todistus hyväksymisestä.

21 a §

Yritystoiminnasta vastaavan henkilön tulee valvoa, että toiminnassa noudatetaan tämän asetuksen säännöksiä.

22 §

Jos jalometallituotteiden valmistus tai maahantuonti lopetetaan tai jos yritystoiminnassa tapahtuu muutoksia taikka turvatekniikan keskukselle tehdyssä ilmoituksessa mainituissa seikoissa muutoin tapahtuu olennaisia muutoksia, on muutoksesta ilmoitettava kirjallisesti kolmen kuukauden kuluessa turvatekniikan keskukselle.

23 §

Jalometallituotteita saa tarkastusleimauttaa jokainen, jolla on turvatekniikan keskuksen antama todistus jalometallituotteiden valmistusta tai maahantuontia koskevan ilmoituksen hyväksymisestä.

28 §

Turvatekniikan keskuksella on tämän asetuksen noudattamisen valvontaa varten oikeus tietojen luovutusta koskevien salassapitosäännösten estämättä saada asianosaisilta välttämättömät tiedot sekä päästä jalometallituotteiden valmistus-, varasto-, myynti- ja tarkastustiloihin sekä tarpeen vaatiessa ottaa niistä tutkimista varten jalometallituotteita.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1998.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa tarkastusleimattujen jalometallituotteiden myynti on sallittua sen estämättä, mitä tarkastusleimauksesta tässä asetuksessa säädetään, jos tuotteet ovat tarkastusleimauksen ajankohtana voimassa olleiden säännösten mukaisia.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan

ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Tarkastuslaitos, joka ennen tämän asetuksen voimaantuloa on toiminut jalometalli-

tuotteista annetussa asetuksessa tarkoitettuna tarkastuslaitoksena, voi ilman erillistä hyväksymistä toimia tällaisena tarkastuslaitoksena vuoden 1998 loppuun.

Helsingissä 29 päivänä toukokuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 363

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös

jalometallituotteista annetun kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä toukokuuta 1998

Kauppa- ja teollisuusministeriö on kumonnut jalometallituotteista 7 päivänä huhtikuuta 1977 annetun kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen (317/1977) 3 §:n,

muuttanut 2 §:n, 4 §:n 1 momentin, 5 ja 6 §:n, 7 §:n 2 momentin ja 8 §:n, sellaisena kuin niistä on 4 §:n 1 momentin 2 kohta päätöksessä 835/1978, sekä

lisännyt 7 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se päätöksessä 233/1986, uuden 6 kohdan seuraavasti:

2 §

Tarkastusleimattaviksi esitetyistä jalometallituotteista valitaan alustavan tarkastuksen tapahduttua pistokokein ne esineet, joista määritetään pitoisuus. Palaa tai osaa, joka ei ole välittömässä ja alkuperäisessä yhteydessä tarkastusleimattavaan tuotteeseen, ei yksinään hyväksytä pitoisuuden määrittämiseen.

Tarkastuslaitos ilmoittaa määritetyn pi-

toisuuden massan tuhannesosina puhdasta jalometallia.

4 §

Yleiseen kulutukseen tarkoitetuissa jalometallituotteissa käytettävien juotteiden tulee olla samaa pitoisuutta ja jalometallia kuin varsinainen tuote seuraavin poikkeuksin:

1) yli 750-pitoisten kultatuotteiden juottei-

den kultapitoisuuden tulee olla vähintään 750;

2) hopeatuotteiden juotteiden hopeapitoisuuden tulee olla vähintään 550; ja

3) platinatuotteiden juotteiden platinapitoisuuden tulee olla vähintään 800.

5 §

Käytettäessä yleiseen kulutukseen tarkoitettua jalometallituotteessa epäjalosta metallista valmistettua osaa, on siihen lyötävä tai kaiverrettava merkintä ”METAL” tai muu kyseessä olevasta metallista käytetty lyhenne. Milloin kumpaakaan merkintätapaa ei voida käyttää, on epäjalosta metallista valmistetun osan oltava värinsä puolesta selvästi erotettavissa tuotteen jalometalliosasta. Epäjaloa metallia ei saa käyttää jalometallituotteen vahvistamiseen, täyttämiseen tai painon lisäämiseen.

6 §

Yleiseen kulutukseen tarkoitetuissa jalometallituotteissa saadaan käyttää epämetallisia aineita, jos ne erottuvat selvästi jalometallisista, jos niitä ei ole päällystetty tai muuten

Helsingissä 29 päivänä toukokuuta 1998

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

tehty jalometallin kaltaisiksi ja jos niiden määrä on selvästi nähtävissä. Ruokailuvälineiden kädensijat saadaan täyttää epämetallisilla aineilla edellyttäen, että niitä ei käytetä enempää kuin kädensijan kiinnittämiseen on tarpeen.

7 §

Useampaa kuin yhtä jalometallia ei samassa jalometallituotteessa saa käyttää muutoin kuin seuraavissa tapauksissa:

6) keltakultatuotteen kivenistutuskohdat ja koristekuviot saadaan rodinoida tai päällystää rodiumilla.

Yleiseen kulutukseen tarkoitettuun jalometallituotteeseen osana liitetyn tai päällyksenä käytetyn kullan, hopean tai platinan pitoisuus ei saa alittaa näiden vähimmäispitoisuuksista säädettyjä arvoja.

8 §

Epäjaloja metalleja ei saa käyttää pinnoitteena eikä välikerroksena.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1998.

Ylitarkastaja Veli Viitala

N:o 364

Eduskunnan päätös eduskunnan kanslian ohjesäännön muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 13 päivänä helmikuuta 1987 hyväksytyn eduskunnan kanslian ohjesäännön (320/1987) 11 §:n 2 momentin 2 kohta, sellaisena kuin se on eduskunnan päätöksessä 487/1991,
muutetaan 3 §:n 2 ja 4 momentti sekä 32 §:n 1 momentin 6 kohta, sellaisina kuin niistä ovat 3 §:n 4 momentti eduskunnan päätöksessä 634/1997 ja 32 §:n 1 momentin 6 kohta eduskunnan päätöksessä 752/1996, sekä
lisätään ohjesääntöön uusi 13 a § seuraavasti:

3 §

Hallinto-osastossa on hallintotoimisto, tilitoimisto, kiinteistötoimisto ja tietohallintotoimisto.

Toimiston ja tietopalvelun päällikkönä on toimistopäällikkö. Tietohallintotoimiston päällikkönä on tietohallintopäällikkö. Jaoston päällikkönä on apulaistoimistopäällikkö, jaostopäällikkö tai kansliatoimikunnan määräämä muu eduskunnan kanslian virkamies.

13 a §

Tietohallintotoimisto huolehtii eduskunnan tietotekniikkapalvelujen saatavuudesta ja laadusta sekä sovittaa yhteen tietojärjestelmien kehittämistä.

Tietohallintotoimiston tehtävänä on käsitellä asiat, jotka koskevat:

Helsingissä 14 päivänä toukokuuta 1998

- 1) tietotekniikan tai tietojärjestelmien käyttöä, huoltoa ja kehittämistä;
- 2) tietotekniikkaan liittyvien hankintojen, palvelujen ja koulutuksen järjestämistä; sekä
- 3) tietoturva.

32 §

Kelpoisuusehtona vaaditaan:

- 6) toimistopäälliköltä, tietohallintopäälliköltä, apulaistoimistopäälliköltä ja atk-päälliköltä virkaan soveltuva ylempi korkeakoulututkinto ja hyvä perehtyneisyys toimiston toimialaan kuuluviin asioihin;

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1998.

Eduskunnan puolesta

Riitta Uosukainen
puhemies

Seppo Tiitinen
pääsihteeri

N:o 365

Sosiaali- ja terveysministeriön päätös haitallisiksi tunnetuista pitoisuuksista

Annettu Helsingissä 20 päivänä toukokuuta 1998

Sosiaali- ja terveysministeriö on päättänyt työntekijöiden suojelemisesta kemiallisille tekijöille altistumiseen liittyviltä vaaroilta 8 päivänä lokakuuta 1992 annetun valtioneuvoston päätöksen (920/1992) 6 ja 8 §:n nojalla:

1 §

Sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa tällä päätöksellä luettelon työntekijöiden suojelemisesta kemiallisille tekijöille altistumiseen liittyviltä vaaroilta annetun valtioneuvoston päätöksen (920/1992) 6 §:ssä tarkoitetuiksi työpaikan ilman haitallisiksi tunnetuiksi pitoisuuksiksi (ohjeraja-arvot) sekä luettelon 8 §:ssä tarkoitetuiksi työntekijän biologisista näytteistä mitattavien biologisten altistusindikaattorien ohjeraja-arvoiksi. Luettelot julkaistaan sosiaali- ja terveysministeriön turvallisuustiedotteen numero 25 (1998) liitteissä 1 ja 2.

Helsingissä 20 päivänä toukokuuta 1998

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

Turvallisuustiedotetta numero 25 (1998) on saatavana maksua vastaan sosiaali- ja terveysministeriön julkaisumyynnistä Tamperelta.

2 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1998.

Tällä päätöksellä kumotaan työpaikan ilman haitallisiksi tunnetuista pitoisuuksista 29 päivänä toukokuuta 1996 annettu työministeriön päätös (397/1996).

Ylitarkastaja Matti Kajantie

Valtiovarainministeriön päätös ilmoittamisvelvollisuudesta annetun päätöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 26 päivänä toukokuuta 1998

Valtiovarainministeriö on muuttanut 28 päivänä joulukuuta 1995 ilmoittamisvelvollisuudesta antamansa päätöksen (1760/1995) 5 §:n 1 momentin 18 kohdan, 6 §:n johdantokappaleen sekä 3, 4, 8 ja 9 kohdan, 8 §:n 1 momentin, 11 § ja 15 §:n sekä lisännyt 6 §:ään uuden 10 kohdan ja päätökseen uuden 8 a §:n seuraavasti:

5 §

Liikkeenharjoittajan ja eräiden muiden kahdenkertaista kirjanpitoa pitävien ilmoittamisvelvollisuus

Liiketoimintaa harjoittavan verovelvollisen, kahdenkertaista kirjanpitoa pitävän ammattitoimintaa harjoittavan verovelvollisen ja kirjanpitolain 1 §:n 3 momentissa tarkoitettua muun kirjapitovelvollisen kuin aatteellisen yhteisön tai säätiön on annettava 1—3 §:ssä säädettyjen tietojen lisäksi seuraavat tiedot ja selvitykset:

18) selvitys yhtiöveron hyvityksestä annetun lain (1232/1988) mukaisista osinko- ja korkotuloista, voitto-osuuksista ja tuloverolain 31 §:n 5 momentissa tarkoitetuista saaduista sijaisosingoista, niihin liittyvistä yhtiöveron hyvityksistä sekä muista osinkotuloista eriteltyinä tulolähteittäin;

6 §

Osake- ja henkilöyhtiön sekä eräiden muiden yhteisöjen erityistiedot

Osakeyhtiön, osuuskunnan, säästöpankin, keskinäisen vakuutusyhtiön, yhdistyksen, laitoksen, säätiön, avoimen yhtiön sekä kommandiitti- ja laivanisännistöyhtiön on veroilmoituksessaan 1—3 ja 5 §:ssä mainittujen tietojen ja selvitysten lisäksi annettava verovirastolle seuraavat asiakirjat, tiedot ja selvitykset:

3) tieto yhtiökokouksen tai hallituksen päätöksestä, joka koskee osakepääoman ko-

rottamista, osakepääoman tai vararahaston alentamista, osakkeen nimellisarvon muuttamista, vaihtovelkakirja- tai optiolainan ottamista, yhtiön sulautumista toiseen yhtiöön, yhtiön purkamista, omien osakkeiden lunastamista, hankkimista tai luovuttamista; ilmoitus muutoksesta on tehtävä sille verovirastolle, jonka virka-alueella yhtiön kotikunta sijaitsee ennen sen kalenterivuoden marraskuun loppua, jonka aikana uusmerkinnässä merkittävien osakkeiden merkintäaika on päättynyt, omat osakkeet on hankittu tai luovutettu tai muu edellä mainittu muutos on merkitty kaupparekisteriin; omien osakkeiden hankkimisen ja luovuttamisen osalta ilmoituksen tulee sisältää tieto yhtiön hallussa olevien omien osakkeiden yhteismäärästä ja niiden hankinta- ja luovutushinnoista; muiden muutosten osalta ilmoitukseen on liitettävä pöytäkirjanote, josta käy ilmi yhtiökokouksen tai hallituksen kokouksen asiasta tekemä päätös sekä selvitys muutoksen merkitsemisestä kaupparekisteriin;

4) tiedot yhtiön verovuoden aikana kullakin osakkeenomistajalta lunastamien ja hankkimien osakkeiden lukumäärästä, lunastus- ja hankintahinnasta sekä yhtiön kullekin saajalle luovuttamien osakkeiden lukumäärästä, luovutushinnasta ja luovutusvoitoista;

8) selvitys yhtymän elinkeinotoiminnan varoihin tai osakeyhtiön varoihin kuuluvasta tuloverolain 41 §:n 4 momentissa ja 42 §:n 2 momentissa tarkoitettua asunnosta;

9) tiedot tuloverolain 42 §:n 2 ja 3 momenteissa tarkoitetuista osakeyhtiön enemmistöosakkaista sekä

10) tieto yhtiön verovuonna suorittamien tuloverolain 31 §:n 5 momentissa tarkoitettujen sijaisosinkojen määrästä.

8 §

Tiedot yhteisöjen konsernisuhteista

Kirjanpitolain (1336/1997) 1 luvun 6 §:ssä tarkoitetun konsernin emoyrityksen on ilmoitettava konserniin kuuluvien tytäryritysten nimet, liike- ja yhteisötunnukset ja kotipaikat. Konserniin kuuluvan tytäryrityksen on annettava edellä tarkoitetut tiedot konsernin emoyrityksestä. Konserniyrityksen on annettava selvitys toiselle konserniyritykselle luovuttamiensa muuhun omaisuuteen kuin vaihto- tai sijoitusomaisuuteen kuuluvien arvopapereiden ja kiinteistöjen luovutuksista sekä elinkeinotoiminnan osien luovutuksista.

8 a §

Konserniverokeskuksen asiakkaiden tiedonantovelvollisuus

Konserniverokeskuksen asiakkaana olevan kirjanpitolain (1336/1997) 1 luvun 6 §:ssä tarkoitetun konsernin emoyhtiön on 8 §:ssä mainittujen tietojen lisäksi ilmoitettava vuosittain erillisellä ilmoituksella konsernissa 30 päivänä kesäkuuta olevat yhtiöt. Ilmoitus on annettava Konserniverokeskukselle viimeistään 31 päivänä elokuuta ja siinä on mainittava konserniin kuuluvien yhtiöiden nimet, liike- ja yhteisötunnukset sekä kotipaikat. Ilmoituksessa ei anneta tietoja konserniin kuuluvista asunto-osakeyhtiöistä eikä keskinäisistä kiinteistöosakeyhtiöistä.

11 §

Ammattiautoilijaa koskevat erityistiedot

Verovelvollisen, joka harjoittaa ammatti-

Helsingissä 26 päivänä toukokuuta 1998

maista henkilötilausliikennettä muulla autolla kuin linja-autolla tai sairausautolla, on pidettävä kultakin kuukaudelta ajovuoroittain, tai jos ajovuoroa ei ole vahvistettu, vuorokausittain ajopäiväkirjaa. Jos verovelvollisella on käytössään kuitinantolaitteella varustettu takسامittari, ajopäiväkirja muodostuu kuitinantolaitteen raporteista.

Ajopäiväkirjasta tai 1 momentissa tarkoitettua raporteista on käytävä ilmi seuraava erittely:

1) ajotulot, jotka on jaettava käteisajotuloihin, luottoajotuloihin ja muihin tuloihin; sekä

2) verovuoden alusta yhteenlasketut tiedot ajokilometreistä, jotka on jaettava ammattiajoihin, tuloa tuottamattomiin ammattiajoihin, yksityisajoihin ja muihin ajoihin.

Ajopäiväkirja ja 1 momentissa tarkoitetut raportit on säilytettävä kuusi vuotta verovuoden päättymisestä lukien siten, että alkuperäiset tiedot ovat todennettavissa.

15 §

Vuokraustoimintaa harjoittavan ilmoittamisvelvollisuus

Vuokraustoiminnasta tuloa saavan verovelvollisen, joka ei ole lain mukaan kirjanpitovelvollinen, on annettava verovirastolle tarvittavat vuokralaisia koskevat tiedot sekä eritelty selvitys näiltä verovuoden aikana perityistä vuokrista.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1998.

Päätöksen 5, 6 ja 15 §:ää sovelletaan ensimmäisen kerran annettaessa tietoja verovuodelta 1998 toimitettavaa verotusta varten.

Ministeri Jouko Skinnari

Ylitarkastaja Terhi Järvikare

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 356—366, 3 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA TIMO LEPISTÖ
OY EDITA AB, HELSINKI 1998